

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Første Udvidede Afdeling)

10. april 2019*

»Dumping – import af rør af duktilt støbejern med oprindelse i Indien – gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 – forordning (EF) nr. 1225/2009 (erstattet af forordning (EU) 2016/1036) – dumpingmargen – fastsættelse af eksportprisen – forretningsmæssig forbindelse mellem eksportøren og importøren – realistisk eksportpris – beregning af eksportprisen – rimelig margen for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger – rimelig fortjenstmargen – EU-erhvervsgrenens tab – beregning af prisunderbud og tabsmargen – årsagsforbindelse – aktindsigt i de fortrolige oplysninger i antidumpingundersøgelsen – ret til forsvar«

I sag T-301/16,

Jindal Saw Ltd, New Delhi (Indien),

Jindal Saw Italia SPA, Trieste (Italien),

ved advokaterne R. Antonini og E. Monard,

sagsøgere,

mod

Europa-Kommissionen ved J.-F. Brakeland og G. Luengo, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af:

Saint-Gobain Pam, Pont-à-Mousson (Frankrig), ved advokaterne O. Prost, A. Coelho Dias og C. Bouvarel,

intervenient,

angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT 2016, L 73, s. 53), for så vidt som den vedrører sagsøgerne,

har

* Processprog: engelsk.

RET TEN (Første Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, I. Pelikánová, og dommerne V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen (refererende dommer) og U. Öberg,

justitssekretær: fuldmægtig P. Cullen,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 3. juli 2018,

afsagt følgende

Dom

Twistens baggrund

- 1 Sagsøgerne, Jindal Saw Ltd, som er et indisk selskab, og Jindal Saw Italia SpA, der er et italiensk selskab ejet af Jindal Saw, virker inden for produktion og salg af bl.a. rør af duktilt støbejern bestemt til det indiske marked og eksport. I den i det foreliggende tilfælde relevante periode deltog tre forretningsmæssigt forbundne selskaber i markedsføringen af Jindal Saws varer i Den Europæiske Union, hvilke ud over Jindal Saw Italia var Jindal Saw España SL og Jindal Saw Pipeline Solutions, UK (kaldet »Jindal Saw UK«) (herefter samlet »Jindal Saws salgsheder«).
- 2 Den 10. november 2014 indgav Saint-Gobain Pam, Saint-Gobain Pam Deutschland GmbH og Saint-Gobain Pam España S.A. i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 af 15. januar 2014 (EUT 2014, L 18, s. 1) (herefter »grundforordningen«) (erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21)), en klage til Europa-Kommissionen i medfør af artikel 5 i forordning nr. 1225/2009 med henblik på, at denne institution indledte en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af rør af duktilt støbejern med oprindelse i Indien.
- 3 Ved meddelelse offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 20. december 2014 (EUT 2014, C 461, s. 35) indledte Kommissionen en antidumpingprocedure vedrørende den pågældende import (herefter »antidumpingproceduren«).
- 4 Samtidig indgav Saint-Gobain Pam, Saint-Gobain Pam Deutschland GmbH og Saint-Gobain Pam España den 26. januar 2015 i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 188, s. 93), som ændret ved forordning nr. 37/2014 (herefter »antisubsidiegrundforordningen«) (erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8.6.2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 55)), en klage til Kommissionen i medfør af grundforordningens artikel 10 med henblik på, at denne institution ligeledes indledte en antisubsidieringsundersøgelse vedrørende den pågældende import.
- 5 Ved meddelelse offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 11. marts 2015 (EUT 2015, C 83, s. 4), indledte Kommissionen en antisubsidieringsprocedure vedrørende den pågældende import (herefter »antisubsidieringsproceduren«).

- 6 Den 24. juni 2015 fremsatte Jindal Saw sine bemærkninger til Kommissionen om visse forhold i dumpinganalysen om det tab, EU-erhvervsgrenen var påført, og om Unionens interesse. Disse bemærkninger vedrørte både antidumpingproceduren og antisubsidieringsproceduren.
- 7 Den 18. september 2015 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2015/1559 af 18. september 2015 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT 2015, L 244, s. 25, herefter »den midlertidige forordning«). Den pågældende vare var i denne forordning defineret som rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien.
- 8 Den 23. oktober 2015 fremsatte Jindal Saw sine bemærkninger til de foreløbige oplysninger i antidumpingproceduren og anmodede samtidig om, at Kommissionen organiserede en høring.
- 9 Et møde blev arrangeret den 20. november 2015. Den 24. november 2015 tilsendte Jindal Saw Kommissionen en e-mail, hvori selskabet bekræftede visse forhold, der var blevet drøftet ved dette møde, bl.a. vedrørende definitionen af den pågældende vare og beregningen af prisunderbuddet, og den 27. november 2015 fremsatte selskabet sine bemærkninger efter dette møde til Kommissionen som led i antidumpingproceduren. Den 9. december 2015 fremsatte selskabet visse bemærkninger til Kommissionen som led i antidumpingproceduren og antisubsidieringsproceduren, bl.a. for det første om eksportafgiften på jernmalms karakter af støtte, for det andet om tabet, for det tredje om svarene på spørgeskemaerne afgivet af brugerne af den pågældende vare og for det fjerde om udelukkelsen af rør, som hverken havde indvendig eller udvendig coating, fra definitionen af den pågældende vare.
- 10 Den 22. december 2015 meddelte Kommissionen Jindal Saw de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at indføre en endelig antidumpingtold på importen af den nævnte vare (herefter »den endelige fremlæggelse af oplysninger«), samt de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at indføre en endelig udligningstold på samme import. Inden Jindal Saw fremsatte sine bemærkninger, anmodede selskabet ved e-mail af 12. januar 2016 om supplerende oplysninger om fire konkrete punkter.
- 11 Den 20. januar 2016 fremsatte Jindal Saw sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger som led i antidumpingproceduren og antisubsidieringsproceduren.
- 12 Den 26. januar 2016 tilsendte Kommissionen Jindal Saw en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger vedrørende rettelser til visse elementer med betydning for beregningen af dumpingmargenen som led i antidumpingproceduren. Fristen for at fremsætte bemærkninger blev fastsat til den 28. januar 2016.
- 13 Den 28. januar 2016 deltog Jindal Saw i et møde arrangeret af Kommissionen. Dette møde vedrørte bl.a. konklusionerne om, at eksportafgiften på jernmalm og ordningen med dobbeltbetaling for jernbanegodstransport vedrørende jernmalm udgjorde subsidiering, samt beregningerne af alle støtteforanstaltningerne, det tab, som EU-erhvervsgrenen var påført, og dumping. Samme dag sendte Kommissionen Jindal Saw en skrivelse med oplysning om visse rettelser til beregningen af indikatorerne for EU-erhvervsgrenens tab som led i antidumpingproceduren og antisubsidieringsproceduren. Fristen for at fremsætte bemærkninger blev fastsat til den 1. februar 2016.
- 14 Den 1. februar 2016 sendte Jindal Saw to e-mails til Kommissionen, hvori selskabet fremsatte bemærkninger dels til rettelserne af visse indikatorer for EU-erhvervsgrenens tab, dels til mødet afholdt den 28. januar 2016. Disse e-mails indeholdt ligeledes forskellige anmodninger om oplysninger.

- 15 Ved afslutningen af antidumpingproceduren og antisubsidieringsproceduren vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT 2016, L 73, s. 53, herefter »den anfægtede forordning«), og gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT 2016, L 73, s. 1), som er genstand for et annullationssøgsmål i sagen Jindal Saw og Jindal Saw Italia mod Kommissionen (sag T-300/16).
- 16 I den anfægtede forordning defineres den pågældende vare endeligt som »rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) [...], undtagen duktile støbejernsrør uden indvendig eller udvendig coating [...], med oprindelse i Indien og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7303 00 10 og ex 7303 00 90« (herefter »den pågældende vare«).

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 17 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 13. juni 2016 har sagsøgerne anlagt den foreliggende sag. Der er indgivet svarskrift, replik og duplik den 27. september og den 21. november 2016 samt den 26. januar 2017.
- 18 Som følge af den ændrede sammensætning af Rettens afdelinger er sagen blevet henvist til en ny refererende dommer i Første Afdeling.
- 19 Sagsøgerne har fremsat begæringer om fortrolig behandling af visse oplysninger i stævningen, replikken og duplikken den 11. og 21. november 2016 og den 14. februar 2017.
- 20 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 18. oktober 2016 har Saint-Gobain Pam fremsat begæring om at måtte intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande. Ved kendelse afsagt den 19. januar 2017 har formanden for Rettens Første Afdeling givet tilladelse til denne intervention.
- 21 Den 6. marts 2017 har intervenienten indleveret et interventionsindlæg til Rettens Justitskontor. Kommissionen og sagsøgerne har afgivet deres bemærkninger til dette indlæg den 24. marts og den 19. april 2017.
- 22 Den 20. juli 2017 har Retten i henhold til procesreglementets artikel 91, litra b), og uden at det berører anvendelsen af dette reglements artikel 103, stk. 1, pålagt Kommissionen at fremlægge de nødvendige fortrolige oplysninger med henblik på at efterprøve rigtigheden af visse forklaringer givet i svarskriftet for så vidt angår betydningen af den i 72. betragtning til den anfægtede forordning omtalte skrivefejl (herefter »skrivefejlen«).
- 23 Den 10. august 2017 har Kommissionen i digital form fremlagt de oplysninger, der er omfattet af den af Retten foranstaltede bevisoptagelse.
- 24 Ved afgørelse meddelt parterne den 14. september 2017 blev sagsøgernes advokater som led i en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse indbudt til på visse betingelser at konsultere de nævnte oplysninger i Rettens Justitskontors lokaler. Denne konsultation fandt sted den 26. og den 27. september 2017.
- 25 Den 18. oktober 2017 har sagsøgerne fremsat bemærkninger efter deres advokaters konsultation af de pågældende oplysninger (herefter »bemærkningerne af 18. oktober 2017«). Samme dag har de indgivet en begæring om fortrolig behandling i forhold til intervenienten af visse af de nævnte oplysninger.

- 26 Den 14. november 2017 har Kommissionen indgivet en begæring om fortrolig behandling i forhold til intervenienten af visse oplysninger i bemærkningerne af 18. oktober 2017.
- 27 Den 22. november 2017 har Kommissionen fremsat bemærkninger til bemærkningerne af 18. oktober 2017.
- 28 Den 15. december 2017 har intervenienten fremsat bemærkninger til bemærkningerne af 18. oktober 2017 og til Kommissionens bemærkninger.
- 29 Den 27. april 2018 har Retten som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse anmodet hovedparterne om at besvare flere spørgsmål og fremlægge visse dokumenter. Parterne har efterkommet denne anmodning inden for de fastsatte frister. Parterne har fået mulighed for at fremsætte bemærkninger til deres respektive svar, hvilket ligeledes er sket inden for de fastsatte frister.
- 30 Den 25. juni 2018 har Retten efter Kommissionens svar som led i en ny foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse anmodet denne institution om at fremlægge en korrigeret beregning af dumpingmargenen henset til de fejl, som den havde erkendt.
- 31 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den vedrører dem.
  - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 32 Kommissionen, støttet af intervenienten, har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
  - Sagsøgerne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 33 Parterne har afgivet indlæg og besvaret Rettens mundtlige spørgsmål i retsmødet den 3. juli 2018.

Retlige bemærkninger

Formaliteten vedrørende sagsøgernes bemærkninger af 18. oktober 2017

- 34 Sagsøgerne har indgivet bemærkningerne af 18. oktober 2017 i den nedenfor anførte sammenhæng.
- 35 Under den administrative procedures sidste fase meddelte Kommissionen de berørte parter, at der forelå en skrivefejl. Denne fejl vedrørende visse indikatorer for EU-erhvervsgrenens tab bestod i, at visse eksportsalg foretaget af EU-erhvervsgrenen blev anset for salg foretaget i EU. Følgelig rettede Kommissionen oplysningerne vedrørende EU-erhvervsgrenens salg i EU og reviderede data for de øvrige indikatorer, der som følge af virkning var blevet berørt af skrivefejlen.
- 36 I stævningen har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen ikke foretog alle de revisioner, som rettelsen af skrivefejlen indebar.
- 37 I svarskriftet har Kommissionen detaljeret anført, at skrivefejlen var opstået ved afskrivningen af visse cifre, der var indeholdt i et digitalt regneark (herefter »de digitale regneark«), som var oprettet med et regnearksprogram, og som var vedlagt en EU-producents svar på spørgeskemaet, i et konkret digitalt regneark, og at denne fejl ikke havde påvirket andre indikatorer end dem, der var blevet rettet, idet de øvrige indikatorer var blevet fastlagt i særskilte digitale regneark.

- 38 Ifølge Kommissionen er de eneste tabsindikatorer, som blev påvirket, og som blev rettet, de indikatorer, for hvilke der i de beregningsformler, som var integreret i dette konkrete regneark, var oprettet automatiske links til de oplysninger, som var genstand for skrivefejlen.
- 39 Kommissionen har foreslået at gøre de pågældende oplysninger, som er fortrolige som omhandlet i procesreglementets artikel 19, med forbehold for procesreglementets artikel 103, tilgængelige for Retten for at gøre det muligt for sagsøgerne at efterprøve, om de i præmis 37 og 38 ovenfor anførte forklaringer er begrundede.
- 40 Efter den af Retten foranstaltede bevisoptagelse har Kommissionen indleveret et USB-stik til Rettens Justitskontor med de oplysninger, som fremlæggelsen vedrørte. Ved afgørelse meddelt den 14. september 2017, sammenholdt med den nævnte bevisoptagelse, blev sagsøgernes advokater, på betingelse af at de underskrev et tilsagn om fortrolighed, indbudt til at konsultere dokumenterne på dette USB-stik i Rettens Justitskontors lokaler alene for at kunne efterprøve rigtigheden af visse forklaringer i svarskriftet hvad angår skrivefejls betydning.
- 41 I bemærkningerne af 18. oktober 2017, som blev indgivet efter denne konsultation, har sagsøgerne ikke anfægtet rigtigheden af de nævnte forklaringer, men har anført, at de i disse dokumenter opdagede fem nye fejl, som understøttede visse af deres klagepunkter.
- 42 Principalt har Kommissionen gjort gældende, at bemærkningerne af 18. oktober 2017 må afvises, eftersom de vedrører spørgsmål, som hverken har forbindelse med genstanden for den af Retten foranstaltede bevisoptagelse eller foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse. Subsidiært har Kommissionen gjort gældende, at rettelsen af de fejl, som sagsøgerne har identificeret, ikke har ændret den analyse, som institutionen foretog inden for rammerne af den anfægtede forordning.
- 43 Intervenienten, hvorfra de fleste af de omhandlede fortrolige oplysninger stammer, har i det væsentlige gjort gældende, at grundforordningen ikke tillader videregivelse af fortrolige oplysninger, som en virksomhed har oversendt til EU-institutionerne som led i en antidumpingprocedure, uden denne virksomheds tilladelse. Subsidiært har intervenienten anmodet om videre aktindsigt end den, som selskabet allerede har haft i de pågældende dokumenter.
- 44 Det skal indledningsvis fastslås, at de fem fejl, som sagsøgerne har omtalt i bemærkningerne af 18. oktober 2017, ikke har forbindelse med den skrivefejl, som lå til grund for den af Retten foranstaltede bevisoptagelse og foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, og således med genstanden for disse foranstaltninger.
- 45 Det skal bemærkes, at grundforordningen fastsætter detaljerede regler for de berørte parter aktindsigt i oplysninger indhentet som led i en antidumpingundersøgelse. Grundforordningen fastsætter et fuldstændigt system af processuelle garantier, der tilsigter dels at give de interesserede parter mulighed for effektivt at forsvare deres interesser, dels at bevare fortroligheden af de oplysninger, der er blevet anvendt under antidumpingundersøgelsen, når dette er nødvendigt, samt regler, der gør det muligt at foretage afvejning af disse to krav (jf. i denne retning dom af 30.6.2016, Jinan Meide Casting mod Rådet, T-424/13, EU:T:2016:378, præmis 96).
- 46 I denne forbindelse opstiller grundforordningens artikel 19, stk. 1, princippet om, at alle fortrolige oplysninger skal behandles som sådan af myndighederne, når denne karakter er berettiget. Denne artikels stk. 5 fastsætter et forbud for bl.a. Kommissionen mod at videregive oplysninger, som den har modtaget i medfør af den nævnte forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil, og medmindre der er fastsat en udtrykkelig undtagelse til bl.a. at videregive interne dokumenter, der er udarbejdet af EU-myndighederne.

- 47 Grundforordningen indeholder ligeledes et vist antal bestemmelser, som gør det muligt at foretage en afvejning af de krav, der er knyttet til de interesserede parterets ret til et hensigtsmæssigt forsvar af deres interesser, i forhold til de krav, der er knyttet til nødvendigheden af at beskytte fortrolige oplysninger. For det første begrænses de interesserede parterets aktindsigt i de tilgængelige oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 6, stk. 7, og artikel 20 af disse oplysningers fortrolige karakter. For det andet fastsætter grundforordningens artikel 19, stk. 2-4, et vist antal foranstaltninger til iagttagelse af fortroligheden af oplysningerne for at sikre de interesserede parterets nævnte rettigheder.
- 48 I det foreliggende tilfælde indeholder de dokumenter, som sagsøgernes advokater fik tilladelse til at konsultere, udelukkende kommercielle oplysninger fra to af de tre selskaber, der i denne sag udgør EU-erhvervsgrenen. Der er tale om fortrolige oplysninger som omhandlet i grundforordningens artikel 19, hvilket parterne ikke har bestridt.
- 49 Det drejer sig således om dokumenter, hvis videregivelse sagsøgerne ikke kunne gøre krav på i medfør af grundforordningen. Alene deres advokater fik aktindsigt i disse dokumenter, hvilket udelukkende skete for at gøre det muligt at efterprøve betydningen af Kommissionens skrivefejl som led i Rettens afgørelse angående denne aktindsigt i snæver forstand, med henblik på at sikre overholdelsen af sagsøgernes ret til forsvar, som det fremgår af den af Retten foranstaltede bevisoptagelse og af foranstaltningen med henblik på sagens tilrettelæggelse.
- 50 For det første var den af Retten foranstaltede bevisoptagelse formuleret præcist. Kommissionen skulle alene fremlægge de oplysninger, som var strengt nødvendige for at efterprøve rigtigheden af visse forklaringer afgivet i svarskriftet hvad angår skrivefejls betydning.
- 51 For det andet foreskrev den afgørelse, som blev meddelt parterne den 14. september 2017 som led i en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, at den pågældende aktindsigt alene skete for at sikre iagttagelsen af sagsøgernes ret til forsvar inden for rammerne af den foreliggende sag vedrørende forklaringerne og ikke for at sikre en oplysning til parterne, der gik ud over de i grundforordningen fastsatte garantier for de interesserede parter, som ville stride med de nævnte oplysningers fortrolighed. Det skal i øvrigt fremhæves, at sagsøgernes rettigheder som led i den administrative procedure er sikret ved grundforordningens artikel 6, stk. 7, og artikel 19 og 20.
- 52 Henset til ovenstående betragtninger kan det foreliggende tilfælde ikke sidestilles med en situation, hvori Retten i medfør af procesreglementets artikel 103, stk. 3, og efter den i denne artikels stk. 2 omhandlede afvejning beslutter generelt at videregive de fortrolige oplysninger eller dokumenter, som en hovedpart har fremlagt, til den anden hovedpart. I det foreliggende tilfælde har Retten nemlig alene givet sagsøgernes advokater specifik aktindsigt i de digitale regneark, som Kommissionen anvendte til at fastlægge de omtvistede indikatorer, med henblik på at give dem mulighed for at efterprøve rigtigheden af visse forklaringer afgivet i svarskriftet vedrørende betydningen af skrivefejlen, navnlig hvad angår de links, der var indsat i disse regneark. Følgelig kan sagsøgerne ikke påberåbe sig at have haft generel aktindsigt i nye oplysninger, der, såfremt de blev taget i betragtning, ville give dem mulighed for at fremsætte nye anbringender eller klagepunkter, som skulle anses for at kunne antages til realitetsbehandling i medfør af procesreglementets artikel 84.
- 53 Det skal i denne forbindelse ligeledes bemærkes, at sagsøgerne ikke selv har anmodet Retten om at give dem aktindsigt i de pågældende dokumenter, for at de kunne have generel rådighed over disse. I replikken har de tværtimod udtrykkeligt anmodet om at få denne aktindsigt alene for at kunne efterprøve rigtigheden af visse forklaringer afgivet i svarskriftet hvad angår skrivefejls betydning.
- 54 Henset til ovenstående betragtninger skal bemærkningerne af 18. oktober 2017 afvises fra realitetsbehandling.
- 55 Det er derfor ufornuddent at træffe afgørelse om intervenientens subsidiære påstand om videre aktindsigt i de pågældende oplysninger.

Om realiteten

- 56 Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne i det væsentlige fremsat fire anbringender om forskellige tilsidesættelser af grundforordningen, nemlig:
- det første anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 8 og 9, og dermed af dens artikel 9, stk. 4
  - det andet anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3 stk. 2 og 3, og dermed af dens artikel 3, stk. 6, og artikel 9, stk. 4
  - det tredje anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3 stk. 2, 3 og 5-8, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4
  - det fjerde anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, stk. 4 og 5, og af retten til forsvar.
- 57 Det fjerde anbringende skal undersøges først.

Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, stk. 4 og 5, og af retten til forsvar

- 58 Det fjerde anbringende består i det væsentlige af to led.
- 59 Med det første led har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 20, stk. 4, og Jindal Saws ret til at blive hørt, idet den ikke tilsendte selskabet visse oplysninger, som dette havde anmodet om i to e-mails af 1. februar 2016.
- 60 Med støtte i retspraksis har sagsøgerne anført, at når EU-institutionerne råder over et vidt skøn, er overholdelsen af de garantier, som Unionens retsorden giver, endnu vigtigere, og at retten til på hensigtsmæssig vis at blive hørt er omfattet af disse. Det kan ikke fuldstændigt udelukkes, at den administrative procedure, såfremt Jindal Saw havde haft mulighed for at fremsætte bemærkninger til de oplysninger, som selskabet havde anmodet om vedrørende de tabsindikatorer, der var påvirket af skrivefejlen, og EU-erhvervsgrenens omkostninger, herunder salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (herefter »SAG-omkostningerne«) for salgshederne i koncernen Saint-Gobain Pam, kunne have ført til et andet og gunstigere resultat for selskabet, idet Kommissionen allerede ville have ændret synspunkt efter de bemærkninger, som de interesserede parter havde tilsendt den.
- 61 Med det andet led har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 20, stk. 5, og Jindal Saws ret til at blive hørt, idet den ikke gav selskabet tilstrækkelig tid til at fremsætte sine bemærkninger efter meddelelsen af de ændrede tabsindikatorer. Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at det ikke fuldstændigt kunne udelukkes, at Jindal Saw, såfremt selskabet efter meddelelsen af de ændrede tabsindikatorer havde haft en frist, der var i overensstemmelse med det i den nævnte bestemmelse fastsatte, kunne have fremsat mere begrundede bemærkninger, der kunne få Kommissionen til at ændre sit synspunkt.
- 62 Kommissionen har, støttet af intervenienten, bestridt, at dette anbringende skulle være velbegrundet.

- 63 Det skal indledningsvis for det første bemærkes, at Kommissionen er forpligtet til at overholde bestemte processuelle principper og garantier, når de af en antidumpingundersøgelse omfattede parter, bl.a. de berørte eksporterende producenter, med henblik på at forsvare deres interesser ønsker aktindsigt i oplysninger vedrørende de faktiske omstændigheder og de betragtninger, der kan danne grundlag for antidumpingforanstaltninger.
- 64 Det skal i denne forbindelse fastslås, at grundforordningens artikel 20 for det første fastsætter visse regler for de berørte parters udøvelse af retten til at blive hørt, som er en grundlæggende rettighed, der er anerkendt i Unionens retsorden. Denne artikels stk. 2 foreskriver retten til at blevet oplyst om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige antidumpingforanstaltninger. Den nævnte artikels stk. 4 bestemmer endvidere, at Kommissionen, såfremt den påtænker at træffe en afgørelse på grundlag af oplysninger om andre kendsgerninger og betragtninger, skal fremlægge disse snarest muligt, og artiklens stk. 5 bestemmer, at de berørte parter i princippet skal have en frist på mindst ti dage til at fremsætte deres bemærkninger, men at denne frist kan være kortere, når der er tale om en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger.
- 65 For det andet følger det af fast retspraksis, at de krav, der følger af iagttagelsen af retten til forsvar, skal overholdes ikke blot inden for rammerne af procedurer, der kan føre til sanktioner, men også i forbindelse med undersøgelser, der går forud for vedtagelsen af antidumpingforordninger, som kan påvirke de berørte virksomheder umiddelbart og individuelt og påføre dem skade. Navnlig gælder det i forbindelse med videregivelse af oplysninger til de interesserede virksomheder under undersøgelsesproceduren, at overholdelsen af deres ret til forsvar indebærer, at disse virksomheder skal have haft mulighed for under denne procedure effektivt at give deres mening til kende vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støtter sin påstand om, at der foreligger dumping og en deraf følgende skade (jf. dom af 16.2.2012, Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 76 og den deri nævnte retspraksis).
- 66 Selv om retten til forsvar ganske vist er af afgørende betydning i procedurer vedrørende antidumping (jf. dom af 16.2.2012, Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 77 og den deri nævnte retspraksis), kan tilstedeværelsen af en uregelmæssighed i forbindelse med overholdelsen af denne ret kun medføre, at en forordning om indførelse af en antidumpingtold annulleres, for så vidt som det er muligt, at den administrative procedure som følge af denne uregelmæssighed ville have kunnet føre til et andet resultat, og dermed konkret har påvirket de berørte parters ret til forsvar (jf. i denne retning dom af 1.10.2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod Rådet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, præmis 107).
- 67 Det skal imidlertid bemærkes, at denne part ikke kan pålægges at godtgøre, at Kommissionens afgørelse ville have været anderledes, men blot, at en sådan mulighed ikke helt kan udelukkes, da denne part kunne have forberedt et bedre forsvar, hvis den formelle fejl ikke havde foreligget (jf. i denne retning dom af 16.2.2012, Rådet og Kommissionen mod Interpipe Niko Tube og Interpipe NTRP, C-191/09 P og C-200/09 P, EU:C:2012:78, præmis 78 og den deri nævnte retspraksis).
- 68 Det påhviler derimod den berørte part konkret at påvise, hvorledes denne bedre ville have været i stand til at sikre sit forsvar, såfremt denne formelle uregelmæssighed ikke havde foreligget, uden blot at gøre gældende, at den ikke er i stand til at fremsætte bemærkninger til hypotetiske situationer (jf. dom af 1.6.2017, Changmao Biochemical Engineering mod Rådet, T-442/12, EU:T:2017:372, præmis 145 og den deri nævnte retspraksis).
- 69 For det andet skal det bemærkes, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde i den endelige fremlæggelse af oplysninger meddelte de interesserede parter alle de kendsgerninger og betragtninger, som den fandt vigtige, og på grundlag af hvilke den påtænkte at indføre en endelig antidumpingtold,

herunder tallene vedrørende tabsindikatorerne og analysen af de tendenser, som disse indikatorer viste. For det første bemærkede Kommissionen konkret, at EU-erhvervsgrenen var reduceret med mere end 6%, og at denne erhvervsgren havde mistet ca. 2,5% af markedsandelene på et faldende marked. For det andet anførte Kommissionen hvad angår denne erhvervsgren, at en rentabilitet, der blev betragtet som lav, sammenholdt med et fald i salg og markedsandele i EU, havde stillet denne erhvervsgren i en vanskelig økonomisk og finansiel situation, og Kommissionen havde på grundlag af en samlet analyse af alle de tabsindikatorer, som den fandt relevante, og den omstændighed, at denne økonomiske og finansielle situation blev anset for vanskelig, konkluderet, at den nævnte erhvervsgren havde lidt væsentlig skade som omhandlet i grundforordningens artikel 3.

- 70 Det første klagepunkt vedrører dels tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, stk. 4, sammenholdt med denne artikels stk. 2, dels af retten til forsvar som følge af den manglende meddelelse af de oplysninger, som Jindal Saw anmodede om i de to e-mails af 1. februar 2016, hvad angår for det første meddelelsen af de ændrede tabsindikatorer efter opdagelsen af skrivefejlen og for det andet forskellige omkostninger for EU-erhvervsgrenen.
- 71 Hvad for det første angår den manglende meddelelse af de oplysninger, som Jindal Saw havde anmodet om, vedrørende de rettelser, der var foretaget af EU-tabsindikatorerne, skal det indledningsvis bemærkes, at Kommissionen i sin skriftlige meddelelse af 28. januar 2016, hvorved Jindal Saw fik meddelt visse rettelser, som var foretaget af indikatorerne for EU-erhvervsgrenens tab, udtrykkeligt nævnte, hvilke tabsindikatorer der havde været genstand for rettelser efter opdagelsen af skrivefejlen, nemlig indikatorerne hvad angår for det første det samlede forbrug i EU, for det andet de eksporterende producenters markedsandel, for det tredje den nævnte erhvervsgrens markedsandel og for det fjerde denne erhvervsgrens salgspriser. Endvidere gengav et bilag til denne skriftlige meddelelse de berørte tal, der var fremlagt som intervaller som i den endelige fremlæggelse af oplysninger. Endelig anførte Kommissionen i denne skriftlige meddelelse udtrykkeligt, at disse ændringer hverken førte til en ændring af konklusionerne vedrørende tendenserne eller til en ændring af de endelige konklusioner, som tidligere var meddelt de interesserede parter.
- 72 Det følger af disse konstateringer, at de ændringer, som Kommissionen foretog efter opdagelsen af skrivefejlen, ikke i sig selv udgjorde de vigtigste kendsgerninger og betragtninger som omhandlet i grundforordningens artikel 20, stk. 2, eftersom disse ændringer ikke indebar ændringer af de tendenser, som vurderingen af tabet var støttet på. Kommissionen var i henhold til grundforordningen, og navnlig denne forordnings artikel 20, stk. 4, følgelig ikke forpligtet til at oplyse Jindal Saw om de nævnte ændringer og så meget desto mindre heller ikke forpligtet til at efterkomme sidstnævntes anmodning om supplerende oplysninger herom. Kommissionen har følgelig ikke tilsidesat grundforordningens artikel 20, stk. 2 og 4.
- 73 Hvad herefter angår den angivelige tilsidesættelse af retten til at blive hørt skal det fastslås, at Kommissionen for sin del med sin skriftlige meddelelse af 28. januar 2016 havde fremsendt alle de oplysninger, der var nødvendige for at give Jindal Saw mulighed for at gøre sit synspunkt gældende i forhold til de ændringer, som var foretaget efter rettelsen af skrivefejlen, hvilket Jindal Saw i øvrigt gjorde med sin første e-mail af 1. februar 2016. Det skal i denne forbindelse endvidere bemærkes, at sagsøgerne som led i sagen for Retten ikke har fremsat nye bemærkninger i forhold til dem, de allerede havde fremsat for Kommissionen den 1. februar 2016. Det skal følgelig fastslås, at Kommissionen vedtog den anfægtede forordning, efter at Jindal Saw havde kunnet gøre alle hensigtsmæssige betragtninger gældende, og at sagsøgerne ikke som led i denne sag har godtgjort, at Jindal Saw kunne have forberedt et bedre forsvar inden for rammerne af den administrative procedure.
- 74 Hvad for det andet angår den manglende meddelelse af oplysninger vedrørende visse omkostninger for EU-erhvervsgrenen skal det bemærkes, at Kommissionen ganske vist ville have udvist god forvaltningsskik, hvis den havde besvaret denne anmodning, uanset om det blot havde været for at meddele, at der var tale om fortrolige oplysninger, som den ikke kunne give Jindal Saw aktindsigt i.

Fraværet af en konkret besvarelse på denne anmodning om oplysninger betyder imidlertid ikke, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 20, stk. 4, sammenholdt med denne artikels stk. 2, eftersom de supplerende oplysninger, som Jindal Saw anmodede om, ikke udgjorde nye vigtige kendsgerninger og betragtninger.

- 75 Det fremgik nemlig allerede af den midlertidige forordning, som blev vedtaget den 18. september 2015, at Kommissionen med henblik på at beregne EU-erhvervsgrenens rentabilitet ikke alene havde taget hensyn til SAG-omkostningerne for denne erhvervsgrens produktionsenheder, men ligeledes til omkostningerne for denne erhvervsgrens salgsenheder. Det fremgår i denne forbindelse af 92. betragtning til den midlertidige forordning, at »Kommissionen [havde fastsat] de samarbejdsvillige [EU-producenters] rentabilitet som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen af et sådant salg«, og at »[s]tørstedelen af salget af den [samme] vare i Unionen [havde fundet] sted gennem de samarbejdsvillige EU-producenters [salgsenheder], og deres omkostninger og rentabilitet blev taget i betragtning«.
- 76 Den omstændighed, at Jindal Saw ikke fremførte eller korrekt klagede over omfanget af disse forklaringer, som var fremsat i den midlertidige forordning og gentaget i den endelige fremlæggelse af oplysninger, hvorefter EU-erhvervsgrenens salgsenheders omkostninger blev taget i betragtning ved beregningen af denne erhvervsgrens rentabilitet, betyder ikke, at de afklaringer, som Kommissionen gav i denne henseende under mødet den 28. januar 2016, udgjorde nye vigtige kendsgerninger og betragtninger. Kommissionen har følgelig ikke tilsidesat grundforordningens artikel 20, stk. 2 og 4, i denne henseende.
- 77 Det følger ligeledes af den omstændighed, at Jindal Saw siden den 19. september 2015, hvor den midlertidige forordning blev offentliggjort i *EU-Tidende*, havde haft rådighed over de pågældende oplysninger om hensyntagen til EU-erhvervsgrenens salgsenheders omkostninger som led i beregningen af denne erhvervsgrens rentabilitet, at dette selskab havde haft de oplysninger, der var nødvendige for at gøre sine betragtninger hensigtsmæssigt gældende i forhold til denne beregning.
- 78 Det første klagepunkt må derfor forkastes som ugrundet.
- 79 Hvad angår det andet klagepunkt om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, stk. 5, for så vidt som Jindal Saw ikke havde haft en frist på ti dage, eller i det mindste en tilstrækkelig frist, til at fremsætte sine kommentarer til de ændringer, der var foretaget af visse tabsindikatorer, skal det bemærkes, at det ikke fremgår af denne bestemmelse, at Kommissionen er forpligtet til at indrømme de interesserede parter en frist til at fremsætte kommentarer til alle ændringer, som den måtte foretage efter deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. En sådan forpligtelse ville kun have foreligget, hvis Kommissionens skriftlige meddelelse af 28. januar 2016 havde indeholdt de vigtigste kendsgerninger og betragtninger som omhandlet i grundforordningens artikel 20, stk. 2, hvilket ikke var tilfældet.
- 80 Det skal under alle omstændigheder bemærkes, at sagsøgerne som led i sagen for Retten ikke har fremsat andre argumenter i forbindelse med rettelsen af skrivefejlen end dem, Jindal Saw allerede havde fremsat i sin første e-mail af den 1. februar 2016.
- 81 Der er følgelig ikke grundlag for at antage, at antidumpingproceduren kunne have ført til et andet resultat, hvis Jindal Saw havde haft en længere frist til at fremsætte kommentarer i denne henseende.
- 82 Det kan endvidere fremhæves, at sagsøgerne selv efter konsultationen af de dokumenter, som indeholdt oplysninger, der potentielt var påvirkede af skrivefejlen, som led i den af Retten foranstaltede foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse ikke har fremsat nye argumenter vedrørende denne fejl, idet de medgav, at rettelsen af den nævnte fejl ikke nødvendiggjorde yderligere rettelser end dem, som Kommissionen havde foretaget og meddelt Jindal Saw den 28. januar 2016.

83 Det andet klagepunkt må derfor forkastes som ugrundet, og følgelig skal det fjerde anbringende forkastes i sin helhed.

Det første anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 8 og 9, og følgelig af samme forordnings artikel 9, stk. 4

84 Det første anbringende består af to led.

– Det første anbringendes første led om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 8 og 9

85 Det første led indeholder to klagepunkter.

86 Med det første klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 8 og 9, ved ikke at benytte den eksportpris, som Jindal Saw anvendte til salg til sine salgsheder, og ved i stedet at beregne en eksportpris. De har i denne forbindelse gjort gældende, at den reelle eksportpris med henblik på fastlæggelsen af dumpingmargenen ikke kan udelukkes, alene fordi der foreligger en forretningsmæssig forbindelse mellem eksportøren og importøren, men alene hvis det ses, at denne pris ikke er troværdig som følge af denne forretningsmæssige forbindelse, hvilket Kommissionen ikke har godtgjort.

87 Til støtte for dette klagepunkt har sagsøgerne for det første påberåbt sig affattelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 9, hvis ændring efter oprettelsen af Verdenshandelsorganisationen (WTO) den 1. januar 1995 viser en ændring af den ved denne bestemmelse pålagte tilgang. Det er sagsøgernes opfattelse, at selv om Unionens retsinstanser endnu ikke har udtalt sig om fordelingen af bevisbyrden inden for rammerne af anvendelsen af denne bestemmelse, støtter præmis 59 i dom af 26. november 2015, Giant (China) mod Rådet (T-425/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:896), deres fortolkning af denne bestemmelse. De har ligeledes henvist til en konkret forordning om indførelse af antidumpingtold, hvoraf fremgår, at Kommissionen selv har fortolket bestemmelsen i denne retning.

88 For det andet har sagsøgerne påberåbt sig affattelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 1, tredje afsnit, om fastsættelse af normalværdien for den pågældende vare i eksportlandet, hvoraf fremgår, at en forretningsmæssig forbindelse mellem parterne i et salg ikke er tilstrækkeligt til at udelukke priserne mellem disse to parter. Forskellen i affattelsen af disse to stykker i den samme artikel viser, at EU-lovgiver har fastlagt en væsentlig sondring mellem de to situationer.

89 Kommissionen har, støttet af intervenienten, bestridt, at dette klagepunkt skulle være velbegrunder.

90 Det skal indledningsvis bemærkes, at det i grundforordningens artikel 2, stk. 8, bestemmes, at »[e]ksportprisen [i princippet] er den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges fra eksportlandet til [Unionen]«. Det er alene, når der ikke »[f]oreligger [nogen] eksportpris, eller [det] viser [...] sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren eller en tredjepart«, at grundforordningens artikel 2, stk. 9, første afsnit, giver mulighed for at beregne eksportprisen på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang videresælges til en uafhængig køber.

91 Det fremgår således af grundforordningens artikel 2, stk. 9, at Kommissionen i to tilfælde kan anse eksportprisen for at være upålidelig, nemlig hvis der består en forretningsmæssig forbindelse mellem eksportøren og importøren eller en tredjepart, eller hvis der foreligger en kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren eller en tredjepart. I alle andre tilfælde er Kommissionen ved afgørelsen af, om der foreligger dumping, forpligtet til at tage udgangspunkt i eksportprisen, hvis en sådan eksisterer (jf. i denne retning dom af 21.11.2002, Kundan og Tata mod Rådet, T-88/98, EU:T:2002:280, præmis 49, og af 25.10.2011, CHEMK og KF mod Rådet, T-190/08, EU:T:2011:618, præmis 26).

- 92 Hvad for det første angår de senere ændringer af affattelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 9, første afsnit, skal det bemærkes, at sætningsleddet »viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse [...] mellem eksportøren og importøren«, som er omhandlet af dette klagepunkt, findes i en næsten identisk formulering i ordlyden af det tilsvarende sætningsled, der oprindeligt fremgik af artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 459/68 af 5. april 1968 om beskyttelse mod dumping, præmier, eller subventioner fra lande, der ikke tilhører Det europæiske økonomiske Fællesskab (EFT 1968 I, s. 77, herefter »1968-antidumpingforordningen«). Den i sidstnævnte bestemmelse anvendte formulering var »[...] viser det sig, at denne pris ikke kan lægges til grund som følge af en forretningsforbindelse [...] mellem eksportøren og importøren«. Denne formulering gengav affattelsen af artikel 2, litra e), i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT), som blev underskrevet i Genève den 30. juni 1967 og trådte i kraft den 1. juli 1968.
- 93 I forslaget til afgørelse i sag NTN Toyo Bearing m.fl. mod Rådet (113/77, EU:C:1979:39, Sml. s. 1212, på s. 1253), bemærkede generaladvokat Warner, efter at han havde anført denne lighed, at artikel 2, litra e), i aftalen om anvendelsen af artikel VI udgjorde en fortolkning af artikel VI i GATT, og at ordlyden af 1968-antidumpingforordningens artikel 3, stk. 3, ikke kunne fortolkes således, at de reelle priser alene kunne fraviges, hvis det blev fastslået, at der var bestemte grunde til at tro, at eksportpriserne som følge af en forretningsmæssig forbindelse mellem eksportøren og importøren ikke var troværdige. Generaladvokaten konkluderede, at den blotte omstændighed, at der er en forretningsmæssig forbindelse mellem eksportøren og importøren, ikke er tilstrækkelig til at finde, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen.
- 94 Artikel 3, stk. 3, i 1968-antidumpingforordningen blev erstattet af artikel 2, stk. 8, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 3017/79 af 20. december 1979 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT 1979, L 339, s. 1, »herefter 1979-antidumpingforordningen«), som er affattet således:
- »Findes der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der eksisterer en forretningsforbindelse [...] mellem eksportør og importør eller en tredjemand, eller hvis den pris, der faktisk er betalt, eller som skal betales for varen, der er solgt til eksport til [Unionen], [...] ikke kan anvendes [...]«
- 95 Denne ændring af ordlyden kan imidlertid ikke anses for at have haft til hensigt til at ændre reglen om bevisbyrden om, hvorvidt der kan fæstes lid til priserne i tilfælde af en forretningsmæssig forbindelse mellem eksportøren og importøren. Ændringen har derimod medført en udvidelse af de forskellige situationer, hvori den pris, som faktisk er betalt for den vare, der er solgt til eksport, ikke kunne anvendes som reference (jf. i denne retning dom af 14.3.1990, Gestetner Holdings mod Rådet og Kommissionen, C-156/87, EU:C:1990:116, præmis 30). Dette følger af tilføjelsen af ordene »af andre grunde«, som ikke fremgik af affattelsen af den nye aftale om anvendelse af artikel VI i GATT. Den ændring, der er foretaget af sætningens opbygning, i forhold til 1968-antidumpingforordningens artikel 3, stk. 3, var nødvendig for at indarbejde denne tilføjelse. Reglens væsentlige indhold hvad angår troværdigheden af eksportprisen mellem de forbundne parter er derved forblevet uændret.
- 96 Affattelsen af 1979-antidumpingforordningens artikel 2, stk. 8, litra b), er blevet opretholdt i de forordninger, der efterfulgte denne, indtil den blev erstattet med ordlyden af artikel 2, stk. 9, i Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1994, L 349, s. 1, herefter »1994-antidumpingforordningen«), som med ordlyden »[...] viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse [...] mellem eksportøren og importøren eller en tredjepart, [...]« omfatter tilfælde med en forretningsmæssig forbindelse. Denne formulering kan sammenlignes med den oprindelige ordlyd, som den fremgik af 1968-antidumpingforordningens

artikel 3, stk. 3, og affattelsen af artikel 2, stk. 3, i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 (EFT 1994, L 336, s. 103, herefter »WTO's antidumpingaftale af 1994«).

- 97 Det fremgår af tredje og femte betragtning til 1994-antidumpingforordningen, at ændringen af fællesskabsbestemmelserne fulgte af WTO's antidumpingaftale af 1994, som skulle sikres en passende og gennemsigtig anvendelse ved gennemførelse af reglerne i fællesskabsretten i videst muligt omfang.
- 98 Det står således klart, at fællesskabslovgiver tilsigtede i videst muligt omfang at sidestille 1994-antidumpingforordningens ordlyd med ordlyden af WTO's antidumpingaftale af 1994. Henset til bl.a. den manglende kommentar vedrørende ændringerne af den pågældende bestemmelses ordlyd i såvel betragtningerne og forarbejderne til 1979-antidumpingforordningen, hvori ordlyden blev ændret første gang, som i betragtningerne og forarbejderne til 1994-antidumpingforordningen, hvori denne ordlyd atter blev sidestillet med den formulering, der er anvendt i WTO's antidumpingaftale af 1994, skal det fastslås, at disse ændringer ikke havde til hensigt til at indføre en ændring hvad angår bevisbyrden som led i anvendelsen af den bestemmelse, der svarer til grundforordningens artikel 2, stk. 9, første afsnit.
- 99 Denne analyse kan ikke drages i tvivl af sagsøgenes øvrige argumenter.
- 100 For det første skal det, for så vidt som sagsøgerne har henvist til præmis 59 i dom af 26. november 2015, Giant (China) mod Rådet (T-425/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:896), bemærkes, at der ikke kan tages hensyn til denne præmis uden for dens sammenhæng. I den sag, der gav anledning til den nævnte dom, tog Retten således ikke stilling til bevisbyrden vedrørende anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 9, men alene til et andet konkret spørgsmål.
- 101 For det andet har sagsøgerne med henvisningen til Rådets forordning (EF) nr. 930/2003 af 26. maj 2003 om afslutning af antidumping- og antisubsidieprocedurerne vedrørende importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Norge og antidumpingproceduren vedrørende importen af opdrættede atlantehavslaks med oprindelse i Chile og på Færøerne (EUT 2003, L 133, s. 1) påberåbt sig en angivelse, der fremgår af 84. betragtning til denne forordning, der ligeledes er taget ud sin sammenhæng, således som det fremgår af 82.-84. betragtning til den nævnte forordning.
- 102 Desuden skal det endelig hvad angår sagsøgenes argument om den eksisterende forskel i formuleringen af grundforordningens artikel 2, stk. 9, første afsnit, og samme artikels stk. 1, tredje afsnit, bemærkes, at den sidste af de to bestemmelser i modsætning til den første af disse bestemmelser ikke udspringer af WTO's antidumpingaftale af 1994, hvorfor intet modsatrettet argument hensigtsmæssigt kan udledes af de nævnte bestemmelsers affattelse. Eftersom EU-lovgiver ikke var forpligtet til at overholde den affattelse, der var vedtaget inden for rammerne af WTO, kunne denne i grundforordningens artikel 2, stk. 1, tredje afsnit, således give udtryk for den samme tanke som i denne artikels stk. 9, men på mere udtrykkelig måde.
- 103 Det første klagepunkt må derfor forkastes som ugrundet.
- 104 Med det andet klagepunkt, som er fremsat subsidiært, har sagsøgerne gjort gældende, at Jindal Saw under alle omstændigheder under den administrative procedure godtgjorde, at der kunne fæstes lid til den eksportpris, som selskabet anvendte i forhold til sine salgsheder, for det første hvad angår priserne i forhold til de uafhængige importører i EU, for det andet hvad angår priserne i forhold til de uafhængige importører i tredjelande og for det tredje henset til toldmyndighedernes accept af de nævnte eksportpriser.
- 105 Hvad for det første angår de af Jindal Saw fremlagte eksportpriser vedrørende direkte salg til uafhængige købere i Unionen har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen dels ikke kunne afvise at anvende disse reelle priser ved vurderingen af, om der kunne fæstes lidt til de eksportpriser, som

blev faktureret i forhold til Jindal Saws salgsenheder, da de mængder, der blev solgt direkte til de uafhængige købere, var for små, dels ikke kunne afvise at anvende de nævnte reelle priser som led i beregningen af eksportprisen.

- 106 For det andet har sagsøgerne hvad angår priserne i forbindelse med salg til uafhængige købere i tredjelande gjort gældende, at Kommissionen ikke kunne udelukke dem ved vurderingen af, om der kunne fæstes lid til eksportpriserne i forhold til Jindal Saws salgsenheder, da dette salg ikke i tilstrækkelig grad afspejlede Jindal Saws økonomiske stilling og dette selskabs adfærd på EU-markedet. Ifølge sagsøgerne skal eksportprisen til tredjelande, eftersom grundforordningens artikel 2, stk. 3, bestemmer, at denne pris skal anvendes med henblik på beregningen af normalværdien, nemlig ligeledes anses for at være tilstrækkeligt troværdig til at kunne foretage en sammenligning, som giver mulighed for at afgøre, om der kan fæstes lid til de priser, der faktureres i forhold til forbundne importører i EU. Det af Kommissionen i den midlertidige forordning fremsatte argument om, at Jindal Saw »solgte meget til Unionen via forretningsmæssigt forbundne forhandlere i samme periode«, er ikke relevant. Institutionerne har i øvrigt tidligere benyttet de priser, der blev faktureret på tredjelandes markeder, til at efterprøve, om der kunne fæstes lid til eksportpriserne til Unionen.
- 107 For det tredje kunne Kommissionen hvad angår visse medlemsstaters toldmyndigheders accept af Jindal Saws eksportpriser til sine salgsenheder ikke med føje gøre gældende, at disse myndigheder ikke opfyldte deres opgave hensigtsmæssigt, alene fordi importtoldsatsen var 0%, navnlig fordi merværdiafgiften (moms) beregnes på grundlag af toldværdien, hvilket udgør en tilstrækkelig grund til, at de nævnte myndigheder efterprøver eksportprisen.
- 108 Det er sagsøgernes opfattelse, at selv om det antages, at disse oplysninger isoleret set ikke er tilstrækkelige til at godtgøre, at der kunne fæstes lid til de eksportpriser, som Jindal Saw fakturerede i forhold til sine salgsenheder, godtgør de samlet set og uden oplysninger om det modsatte denne omstændighed.
- 109 Kommissionen har, støttet af intervenienten, bestridt, at dette klagepunkt skulle være velbegrunderet.
- 110 Indledningsvis skal det bemærkes, at Kommissionen på området for handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger råder over et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, den skal undersøge (jf. dom af 27.9.2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis). Det følger heraf, at den prøvelse, som Unionens retsinstanser foretager af en sådan bedømmelse, må begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke foreligger en åbenbar fejl i vurderingen af de nævnte faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (jf. dom af 7.2.2013, EuroChem MCC mod Rådet, T-84/07, EU:T:2013:64, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis). Dette gælder bl.a. hvad angår bedømmelsen af, hvorvidt de af en eksportør indberettede eksportpriser er pålidelige eller ej (jf. i denne retning dom af 21.11.2002, Kundan og Tata mod Rådet, T-88/98, EU:T:2002:280, præmis 50 og den deri nævnte retspraksis).
- 111 Som det følger af undersøgelsen af det første klagepunkt, fremgår det af grundforordningens artikel 2, stk. 9, at der i tilfælde af en forretningsmæssig forbindelse mellem eksportøren og importøren er en formodning for, at der ikke kan fæstes lid til priserne mellem disse, hvorfor Kommissionen i princippet kan beregne eksportprisen. Som Kommissionen har medgivet, er der imidlertid tale om en afkræftelig formodning, som de berørte virksomheder kan afkræfte ved at fremlægge oplysninger, der godtgør, at der kan fæstes lid til deres priser.
- 112 I det foreliggende tilfælde har sagsøgerne gjort gældende, at de som led i den administrative procedure fremlagde beviser for, at der kunne fæstes lid til de eksportpriser, som Jindal Saw anvendte i forhold til selskabets salgsenheder.

- 113 Det fremgår af 35. betragtning til den midlertidige forordning, at Kommissionen hvad angår import foretaget af forretningsmæssigt forbundne importører, a priori fandt, at eksportprisen skulle beregnes i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. I 45. betragtning til denne forordning lagde Kommissionen til grund, at hverken Jindal Saws salg til uafhængige parter i Unionen eller selskabets salg til tredjelande kunne bruges til at efterprøve, om der kunne fæstes lid til Jindal Saws reelle eksportpriser i forhold til dets salgsenheder.
- 114 Sagsøgernes argumenter til støtte for deres anbringende om, at de havde godtgjort, at der kunne fæstes lid til de eksportpriser, som Jindal Saw anvendte i forhold til dets salgsenheder, kan ikke tiltrædes.
- 115 For det første er den omstændighed, at Kommissionen i 45. betragtning til den midlertidige forordning konkluderede, at Jindal Saws salg til uafhængige købere i Unionen, som udgjorde 1% af Jindal Saws samlede salg i Unionen, hverken hvad angår mængde eller værdi var tilstrækkeligt til at være repræsentativt og til at kunne tjene som grundlag for bedømmelsen af, om der kan fæstes lid til de eksportpriser, som selskabet anvendte ved salg til sine salgsenheder, er uafhængig af spørgsmålet om, hvorvidt priserne på dette salg til uafhængige købere i Unionen isoleret set udgjorde troværdige priser for de transaktioner, de vedrørte. Kommissionen har nemlig ikke gjort gældende, at der ikke kunne fæstes lid til de priser, som Jindal Saw anvendte i forhold til uafhængige købere i Unionen i sig selv, men har ved en vurdering, der ikke er behæftet med en åbenbar fejl, derimod gjort gældende, at dette salg hverken hvad angår mængde eller værdi var tilstrækkeligt til at være repræsentativt og således ikke kunne tjene som grundlag for at vurdere, om der kunne fæstes lid til priserne på de resterende 99% af Jindal Saws eksport til Unionen, hvilket svarede til selskabets salg mellem forbundne parter.
- 116 For det andet skal det hvad angår Kommissionens afvisning af at anvende de eksportpriser, som Jindal Saw anvendte som led i selskabets salg i tredjelande, som reference for at efterprøve, om der kan fæstes lid til eksportpriserne til dets salgsenheder, fastslås, at Kommissionen ligeledes uden at foretage en åbenbart urigtig vurdering kunne konstatere, at de tredjelandes markeder, på hvilke Jindal Saw solgte sine varer, var markeder, der var meget forskellige fra EU-markedet, og i det væsentlige finde, at det ikke var godtgjort, at prisstrategien på disse markeder svarede til strategien på EU-markedet.
- 117 I denne forbindelse er sagsøgernes argument om, at grundforordningen selv bestemmer, at eksportpriserne til tredjelande skal anvendes med henblik på at beregne den pågældende vares normalværdi, irrelevant. Det skal således først bemærkes, at beregningen af normalværdien og beregningen af eksportprisen er særskilte operationer, der er støttet på forskellige beregningsmetoder, som er fastsat i henholdsvis grundforordningens artikel 2, stk. 3-7, og i grundforordningens artikel 2, stk. 8 og 9 (jf. i denne retning dom af 5.10.1988, Canon m.fl. mod Rådet, 277/85 og 300/85, EU:C:1988:467, præmis 37). Der kan således ikke ræsonneres på grundlag af en parallelitet mellem metoderne til fastlæggelse af eksportprisen og normalværdien.
- 118 Dernæst skal det, som Kommissionen har gjort, bemærkes, at grundforordningens artikel 2, stk. 3, bestemmer, at eksportprisen kan anvendes til beregningen af normalværdien, »forudsat at disse priser er repræsentative«. Sagsøgerne har imidlertid hverken under den administrative procedure eller proceduren for Retten godtgjort, at Jindal Saws eksportpriser til tredjelande var repræsentative.
- 119 Når det er fastslået, at normalværdien rent faktisk skal beregnes, foretager Kommissionen endelig dette i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3. Som Kommissionen har gjort gældende, bestemmes det således, at eksportpriserne på markederne i tredjelande skal anvendes, efter at det er besluttet at beregne normalværdien, og ikke for at beslutte, om denne værdi skal beregnes eller ej. Selv hvis det medgives, at procedurerne til fastlæggelse af normalværdien og af eksportprisen kan sammenlignes, hvilket de ikke kan, kan der ikke drages en parallel mellem den mulighed for at anvende eksportpriserne til tredjelande, der er fastsat for et senere trin i proceduren, og spørgsmålet om, hvorvidt en eksportpris eventuelt skal beregnes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 9, første afsnit.

- 120 Uanset at sagsøgerne ikke kan have en berettiget forventning om, at en institution opretholder det middel, som den oprindeligt valgte, når denne institution har en skønsmargen med henblik på at vælge de nødvendige midler til gennemførelsen af sin politik (dom af 20.5.2015, Yuanping Changyuan Chemicals mod Rådet, T-310/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:295, præmis 120 og den deri nævnte retspraksis), er det eksempel, som de har fremført til støtte for dette argument, hvorefter institutionerne tidligere havde anvendt eksportprisen til tredjelande for at efterprøve, om der kan fæstes lid til eksportpriserne til Unionen, i øvrigt ikke relevant. Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 905/2011 af 1. september 2011 om afslutning af den delvise interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien (EUT 2011, L 232, s. 14), som sagsøgerne har påberåbt sig, vedrørte nemlig en situation, hvor eksportpriserne til Unionen ikke kunne anvendes, både fordi der i visse måneder ikke var eksport til Unionen, og fordi der forelå et pristilsagn, hvorefter den pågældende virksomhed var forpligtet til at sælge sin vare på EU-markedet til en højere pris end en mindsteimportpris fastsat for hver måned i medfør af et forudgående tilsagn.
- 121 For det tredje og sidste skal det hvad angår sagsøgernes argument om, at Kommissionen burde have accepteret de eksportpriser, som Jindal Saw reelt fakturerede i forhold til sine salgsheder, fordi disse priser var blevet accepteret af visse medlemsstaters told- og skattemyndigheder, bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at begrebet »toldværdi« som nu omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1) og begrebet »eksportpris« som nu omhandlet i grundforordningen ikke kan sammenlignes (jf. i denne retning dom af 14.9.1995, Descom Scales mod Rådet, T-171/94, EU:T:1995:164, præmis 39).
- 122 Sagsøgernes supplerende argument vedrørende anvendelsen af toldværdien som grundlag for momsregningen skal ligeledes forkastes med samme begrundelse.
- 123 Hvad angår sagsøgernes argument om, at selv om de ovenfor i præmis 115-122 undersøgte oplysninger isoleret set ikke er tilstrækkelige til at godtgøre, at der kan fæstes lid til de eksportpriser, som Jindal Saw anvendte i forhold til sine salgsheder, skal disse oplysninger samlet set anses for at godtgøre troværdigheden heraf, bemærkes, at disse oplysninger kun er indicier. Henset til Kommissionens vide skønsmæssige vurderinger, som tilkommer den hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt der kan fæstes lid til eksportprisen mellem en forretningsmæssigt forbunden eksportør og importør, kan Kommissionen ikke anses for at have begået en åbenbar fejl ved at have fundet, at disse indicier, for så vidt som de kunne antages under hensyn til de indsigelser, som den havde rejst, ikke var tilstrækkelige til at godtgøre, at der kunne fæstes lid til de priser, Jindal Saw fakturerede i forhold til sine salgsheder.
- 124 Henset til ovenstående bemærkninger skal det første anbringendes første led forkastes som ugrundet.
- Det første anbringendes andet led om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, og dermed af samme forordnings artikel 9, stk. 4*
- 125 Det første anbringendes andet led består af to klagepunkter.
- 126 Med det første klagepunkt har sagsøgerne under henvisning til bl.a. punkt 6.99 og 6.100 i rapporten fra særenheden under WTO's tvistbilæggelsesorgan, vedtaget den 1. februar 2001 i tvisten med overskriften »De Forenede Stater – Antidumpingforanstaltninger vedrørende rustfrie stålplader i ruller og rustfrie stålplader med oprindelse i Korea« (WT/DS 179/R, herefter henholdsvis »Tvisten De Forenede Stater – Rustfrit stål (Korea)« og »Særenhedens rapport i tvisten De Forenede Stater – Rustfrit stål (Korea)«), gjort gældende, at beregningen af eksportpriserne tilsigter at fastlægge de priser, som den forbundne importør skulle have betalt, hvis salget var sket på normale markedsvilkår. Der kan ikke »fæstes lid« til den af Kommissionen beregnede eksportpris som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 9, andet afsnit.

- 127 Det forhold, at der ikke kan fæstes lid til den af Kommissionen beregnede eksportpris, gøres klart ved den omstændighed, at disse priser gennemsnitligt kun udgør en del, nogle gange under halvdelen, af de reelle priser, som Jindal Saw fakturerer i forhold til de uafhængige købere i Unionen, og en lignende andel af de priser, som Jindal Saw fakturerer i forhold til de uafhængige købere på tredjelandes markeder, hvilket Kommissionen ikke har bestridt. I nogle tilfælde er de beregnede eksportpriser endda nul eller negative.
- 128 Sagsøgerne har i deres bemærkninger som svar på foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse, som præciseret i retsmødet, endvidere anført, at den omstændighed, at Kommissionen ved beregningen af de beregnede eksportpriser undlod at inddrage en del af Jindal Saws salg til uafhængige købere i Unionen, ligeledes viser, at der ikke kan fæstes lid til den beregnede eksportpris i det foreliggende tilfælde. Det skal imidlertid fastslås, at sagsøgerne i retsmødet gav afkald på den anfægtelse, som de havde fremsat herom.
- 129 Kommissionen har, støttet af intervenienten, bestridt, at dette klagepunkt skulle være velbegrunnet.
- 130 Det skal indledningsvis bemærkes, at det følger af grundforordningens artikel 2, stk. 9, andet afsnit, at når eksportprisen beregnes på grundlag af prisen til den første uafhængige køber eller på ethvert andet rimeligt grundlag, »foretages [der] justeringer for alle omkostninger, herunder told [...], der påløber mellem indførsel og videresalg, samt forventet fortjeneste med henblik på at fastsætte en realistisk eksportpris, frit [Unionens] grænse«. Grundforordningens artikel 2, stk. 9, tredje afsnit, bestemmer, at de omkostninger, for hvilke der skal foretages justeringer, bl.a. indbefatter »en rimelig margen til dækning af [SAG-omkostningerne] samt fortjeneste«.
- 131 Grundforordningens artikel 2, stk. 9, tredje afsnit, foreskriver endvidere ikke en metode til beregning eller fastlæggelse af den rimelige margen til dækning af SAG-omkostningerne og fortjeneste, men henviser blot til denne margens rimelige karakter. WTO's antidumpingaftale af 1994 fastsætter heller ikke en metode i denne henseende, som det fremgår af punkt 6.91 i Særenhedens rapport i tvisten De Forenede Stater – Rustfrit stål (Korea).
- 132 Desuden udgør fastlæggelsen af en rimelig margen for SAG-omkostningerne og fortjeneste ingen undtagelse i forhold til anvendelsen af den ovenfor i præmis 110 nævnte retspraksis, ifølge hvilken Kommissionen råder over vide skønsmæssige beføjelser på området for handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, således at Unionens retsinstanser blot skal foretage en begrænset prøvelse. Denne fastlæggelse indebærer således nødvendigvis komplekse økonomiske vurderinger (jf. dom af 17.3.2015, RFA International mod Kommissionen, T-466/12, EU:T:2015:151, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).
- 133 Endelig skal det bemærkes, at det i tilfælde af en forretningsmæssig forbindelse mellem eksportøren og importøren tilkommer den berørte part, som ønsker at anfægte omfanget af de ud fra grundforordningens artikel 2, stk. 9, foretagne justeringer med henvisning til, at de for SAG-omkostninger og fortjeneste fastlagte margener er for vidtgående, at tilvejebringe beviser og konkrete beregninger, der kan godtgøre partens udsagn og især begrunde den alternative sats, som vedkommende i givet fald har foreslået (jf. dom af 17.3.2015, RFA International mod Kommissionen, T-466/12, EU:T:2015:151, præmis 44 og den deri nævnte retspraksis).
- 134 Hvad nærmere bestemt angår det første klagepunkt skal det indledningsvis bemærkes, at i modsætning til, hvad Kommissionen har anført, er målet, når eksportprisen beregnes, at fastsætte en realistisk eksportpris, frit Unionens grænse, som det fremgår af grundforordningens artikel 2, stk. 9, andet afsnit. Dette fremgår ligeledes af praksis fra WTO's tvistbilæggelsesorganer, navnlig af punkt 6.99 i Særenhedens rapport i tvisten De Forenede Stater – Rustfrit stål (Korea).

- 135 Hvad for det første angår sagsøgernes argument om, at det forhold, at der ikke kan fæstes lid til de af Kommissionen beregnede eksportpriser, er godtgjort ved, at disse priser kun repræsenterer en lille del af de priser, som Jindal Saws salgsheder anvender i forhold til uafhængige købere, fremgår det af grundforordningens artikel 2, stk. 9, første afsnit, at de priser, som den første uafhængige køber betaler, er udgangspunkt for beregningen af en eksportpris. Følgelig svarer den beregnede eksportpris nødvendigvis til en procentdel af den pris, der er faktureret i forhold til de første uafhængige købere, under hensyn til de forskellige tilpasninger, som pålægges ved denne bestemmelse.
- 136 Hvad for det andet angår Jindal Saws salg til uafhængige købere i Unionen udgjorde dette salg, som anført i 33. og 39. betragtning til den midlertidige forordning, ca. 1% af Jindal Saws samlede salg til Unionen. Som det fremgår af præmis 115 ovenfor, kunne Kommissionen inden for rammerne af sit vide skøn uden at begå en åbenbar fejl fastslå, at en så beskeden salgsmængde ikke kunne anses for at være repræsentativ, og dermed at de priser, som Jindal Saw anvendte i forhold til uafhængige købere i Unionen, ikke i sig selv kunne anvendes som reference for at vurdere, om der kunne fæstes lid til eksportprisen for dette salg mellem forretningsmæssigt forbundne parter. Af samme grund kan Kommissionen ikke kritiseres for ikke at have vurderet, om der under hensyntagen til dette salg som reference kunne fæstes lid til de beregnede eksportpriser.
- 137 Da de to elementer, som sagsøgerne har fremført i forbindelse med det første klagepunkt, ikke i sig selv kan godtgøre, at der ikke kan fæstes lid til de af Kommissionen beregnede eksportpriser som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 9, skal dette klagepunkt følgelig forkastes som ugrundet.
- 138 Med det andet klagepunkt har sagsøgerne anfægtet, at den margen til dækning af SAG-omkostninger og fortjeneste, som Kommissionen havde fastsat for de justeringer, der foretages ved beregningen af eksportprisen på grundlag af salgsprisen til de første uafhængige købere, var »rimelig« som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 9, tredje afsnit.
- 139 Hvad for det første angår fastlæggelsen af de SAG-omkostninger, der skal tages hensyn til ved beregningen af eksportprisen, har sagsøgerne, for så vidt som Kommissionen støttede sine beregninger på Jindal Saws salgsheders reelle omkostninger, for det første foreholdt Kommissionen, at den med henblik på at udelukke de justeringer, der skulle foretages af SAG-omkostningerne, ikke tog tilstrækkeligt hensyn til de omkostninger, der var forbundet med forberedningsaktiviteterne udøvet af to af disse salgsheder, nemlig Jindal Saw Italia og Jindal Saw UK, hvilket Kommissionen kunne have gjort ved for disse to enheder at anvende den margen til dækning af SAG-omkostninger, som var fastsat for den tredje salgsheder, Jindal Saw España, der ikke udøvede forberedningsaktiviteter, eller i hvert fald ved for Jindal Saw UK at anvende den samme margen til dækning af SAG-omkostninger som for Jindal Saw Italia.
- 140 For det andet har sagsøgerne foreholdt Kommissionen, at den ikke tilpassede de reelle SAG-omkostninger for Jindal Saws salgsheder, for at der kunne tages hensyn til den indvirkning på disse omkostninger, der fulgte af, at disse enheders salg til Unionen endnu ikke havde nået et normalt niveau.
- 141 For det tredje har sagsøgerne gjort gældende, at den omstændighed, at Kommissionen anvendte reelle oplysninger om Jindal Saws salgsheders SAG-omkostninger med henblik på at beregne eksportpriserne, ikke betyder, at disse oplysninger pr. definition svarer til begrebet rimelig margen til dækning af SAG-omkostninger som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 9, tredje afsnit.
- 142 Sagsøgerne har i denne forbindelse indledningsvis gjort gældende, at grundforordningens artikel 2, stk. 9, tredje afsnit, ikke pålægger Kommissionen at anvende en rimelig metode til at beregne SAG-omkostningerne, men at anvende rimelige SAG-omkostninger. Sagsøgerne har endvidere anført, at det ikke i denne bestemmelse nævnes, at der med henblik på SAG-omkostningerne skal anvendes reelle oplysninger, i modsætning til, hvad EU-lovgiver f.eks. har præciseret i grundforordningens

artikel 2, stk. 6. Der foreligger således en forskel mellem kravet om at anvende reelle oplysninger til SAG-omkostningerne og kravet om at anvende en rimelig margen til dækning af samme omkostninger. Selv i det tilfælde, hvor de reelle omkostninger må anses for rimelige, er der endelig ikke tale om en uafkræftelig formodning. Kommissionen har ikke forklaret, hvorfor de oplysninger, som sagsøgerne har nævnt, og det meget høje niveau for Jindal Saws salgsheders SAG-omkostninger ikke i sig selv gjorde den fastlagte margen til dækning af SAG-omkostninger urimelig i det foreliggende tilfælde.

- 143 For det andet har sagsøgerne hvad angår den teoretiske fortjenstmargen, som Kommissionen tog hensyn til ved beregningen af eksportprisen, foreholdt Kommissionen, at den anvendte en fortjenstmargen, som var irrationel for en importør, for hvilken der samtidig blev anvendt en meget høj margen til dækning af SAG-omkostninger. Det er sagsøgernes opfattelse, at når Kommissionen beslutter at anvende en teoretisk fortjenstmargen, skal den ligeledes anvende en teoretisk og rimelig margen til dækning af SAG-omkostninger, som giver mulighed for at nå dette fortjenesteniveau, eftersom spørgsmålet om, hvorvidt margenen til dækning af SAG-omkostninger og fortjeneste er rimelig, også vurderes ved at undersøge disse margener i forhold til hinanden.
- 144 For det tredje og sidste har sagsøgerne hvad angår fastlæggelsen af den margen til dækning af SAG-omkostninger, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportprisen, gjort gældende, at Kommissionen med urette fastsatte denne margen for Jindal Saws salgsheder som en procentsats, der udtrykte forholdet mellem deres reelle SAG-omkostninger og deres reelle omsætning, der svarede til tab. Det er deres opfattelse, at Kommissionen således skulle have fastlagt denne margen under hensyntagen til den reelle omsætning forhøjet med den teoretiske fortjenstmargen, som den i øvrigt havde taget i betragtning.
- 145 Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at den af Kommissionen fastlagte dumpingmargen er blevet overvurderet, henset til de uregelmæssigheder, som fastsættelsen af den beregnede eksportpris er behæftet med, hvorfor den pålagte antidumpingtold, der er fastsat på grundlag af denne margen, i strid med grundforordningen artikel 9, stk. 4, overskred dumpingmargenen, som den burde være fastsat.
- 146 Kommissionen har, støttet af intervenienten, bestridt, at dette klagepunkt skulle være velbegrunderet.
- 147 Hvad for det første angår sagsøgernes argument om, at Kommissionen med henblik på fastsættelsen af eksportpriserne ikke anvendte en rimelig margen til dækning af SAG-omkostninger, idet den anvendte Jindal Saws enheders reelle omkostninger for at fastsætte denne margen, skal det først bemærkes, at Kommissionen i denne henseende har et vidt skøn, og at hensyntagen til de reelle omkostninger for den importør, hvis priser faktureret i forhold til de første uafhængige købere anvendes til at fastlægge den beregnede eksportpris, ikke kan anses for at udgøre en åbenbart urigtig vurdering, eftersom disse reelle omkostninger a priori er de mest troværdige oplysninger til at fastsætte de justeringer, der foreskrives i denne henseende i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, andet afsnit. Den omstændighed, at denne bestemmelse ikke udtrykkeligt fastsætter muligheden for at fastlægge margenen til dækning af SAG-omkostninger på grundlag af reelle oplysninger, betyder ikke, at anvendelsen af reelle omkostninger er urimelig.
- 148 Hvad herefter angår hensyntagen til de omkostninger, der er forbundet med Jindal Saw Italia og Jindal Saw UK's forarbejdningsaktiviteter, med henblik på at fastsætte disse to enheders reelle SAG-omkostninger skal det bemærkes, at Kommissionen i det væsentlige i 45.-47. betragtning til den anfægtede forordning anførte, dels at en ekstrapolering på grundlag af SAG-omkostningerne for Jindal Saw España, der ikke havde forarbejdningsaktiviteter, ikke var forenelig med den metode, som Kommissionen havde fastlagt og fandt passende, og som bestod i at fastlægge SAG-omkostningerne på grundlag af de reelle omkostninger, som hver af Jindal Saws salgsheder havde afholdt, dels at

Kommissionen ikke kunne have tilpasset SAG-omkostningerne for Jindal Saw UK, eftersom den ikke havde fået meddelt oplysninger om fordelingen af disse omkostninger efter vedtagelsen af den midlertidige forordning.

- 149 Eftersom Kommissionen, som det fremgår af præmis 147 ovenfor, ikke som sådan kan kritiseres for at vælge at støtte sig på Jindal Saws salgsenheders reelle omkostninger, kan den heller ikke med føje foreholdes at have afvist at ekstrapolere hverken SAG-omkostningerne for Jindal Saw España for at tage hensyn til de omkostninger, der er forbundet med Jindal Saws to andre enheders forarbejdningsaktiviteter, eller SAG-omkostningerne for Jindal Saw Italia for at tage hensyn til de omkostninger, der er forbundet med Jindal Saw UK's forarbejdningsaktiviteter.
- 150 Som det fremgår af den ovenfor i præmis 133 nævnte retspraksis, tilkommer det derudover de berørte parter, i det omfang de vil anfægte en del af de meddelte justeringer, at fremlægge taloplysninger til støtte for deres anfægtelse, såsom konkrete beregninger, der kan dokumentere denne anfægtelse.
- 151 I det foreliggende tilfælde fremgår det af 47. betragtning til den anfægtede forordning, at Kommissionen fik meddelt sådanne oplysninger vedrørende Jindal Saw Italias forarbejdningsaktiviteter, og at Kommissionen tilpassede denne salgsenheds SAG-omkostninger på grundlag af disse oplysninger, uden at der for Retten er fremlagt præcise omkostningsposter, som der ikke blev taget hensyn til ved denne tilpasning. Kommissionen har derimod ikke fået meddelt sådanne oplysninger om Jindal Saw UK, og sagsøgerne har ikke givet en præcis forklaring i denne forbindelse.
- 152 Selv om det antages, at kravet om, at der tages hensyn til omkostninger forbundet med Jindal Saw Italia og Jindal Saw UK's forarbejdningsaktiviteter ved at ekstrapolere Jindal Saw Españas SAG-omkostninger, kan anses for en anfægtelse på grundlag af taloplysninger, er det endelig ovenfor i præmis 148 og 149 bemærket, at Kommissionen med føje havde udelukket dette krav.
- 153 Hvad endelig angår sagsøgernes argument om, at Kommissionen ikke tog tilstrækkeligt hensyn til indvirkningen på Jindal Saws salgsenheders reelle SAG-omkostninger af den omstændighed, at disse enheders salg i Unionen endnu ikke havde nået et niveau, der blev anset for normalt, skal det bemærkes, at dette argument ikke kan tiltrædes, eftersom det heller ikke er underbygget af taloplysninger om de tilpasninger af margenen til dækning af SAG-omkostningerne, som sagsøgerne mente var påkrævet herfor.
- 154 Det kan ganske vist ikke udelukkes, at en virksomhed godt gør, at den befinder sig i en opstartsfasen på et nyt marked, og at dens salg derfor endnu ikke har nået det niveau, som den kan forvente på dette marked, og fremlægger taloplysninger om denne situations virkning. I et sådant tilfælde forpligter kravet om at fastlægge en margen til dækning af SAG-omkostninger i princippet Kommissionen til at vurdere disse beviser og på grundlag af disse foretage de nødvendige tilpasninger. Det skal imidlertid bemærkes, at sagsøgerne på ingen måde har fremlagt sådanne beviser i det foreliggende tilfælde.
- 155 Hvad for det andet angår Kommissionens anvendelse af en teoretisk fortjenstmargen på 3,7% anførte den i det væsentlige i 50. betragtning til den anfægtede forordning, at det som følge af underskuddet i Jindal Saws salgsenheder var umuligt at henvise til reelle oplysninger for at fastlægge disse enheders fortjenstmargen, hvorfor der blev fastsat en gennemsnitlig fortjeneste, da der ikke forelå andre rimelige referenceoplysninger.
- 156 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at selv om grundforordningens artikel 2, stk. 9, bestemmer, at der skal foretages en justering for fortjenstmargen, fastsætter denne bestemmelse ikke metoden til fastlæggelse af den nævnte margen, som imidlertid skal være rimelig.
- 157 Når der eksisterer en forretningsmæssig forbindelse mellem en producent og importør i Unionen, kan en sådan rimelig fortjenstmargen ifølge retspraksis ikke beregnes på grundlag af oplysninger fra den importør, med hvilken der består en forretningsmæssig forbindelse, idet disse kan være påvirket af

denne forretningsmæssige forbindelse, men på grundlag af oplysninger fra en uafhængig importør (jf. dom af 25.10.2011, CHEMK og KF mod Rådet, T-190/08, EU:T:2011:618, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).

- 158 I det foreliggende tilfælde havde Jindal Saws salgsheder underskud, og Kommissionen har anført, at den følgelig ikke kunne anvende disse enheders reelle fortjenstmargen.
- 159 Hvad angår sagsøgernes grundlæggende, implicite kritik om, at en hensyntagen til en given fortjenstmargen ved beregningen af eksportpriserne i tilfælde af et omkostningsniveau, der indebar et underskud, ikke kan anses for at være rimelig som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 9, tredje afsnit, skal det, som Kommissionen har anført, bemærkes, at andet afsnit i dette stk. 9 ikke foreskriver tilpasning for en »underskuds«-margen, men alene for en fortjenstmargen. Det er derfor i princippet ikke muligt at foretage tilpasninger for at tage hensyn til tab, hvis en virksomhed som i det foreliggende tilfælde har underskud. Som det endvidere er anført i punkt 6.99 i Særenhedens rapport i tvisten De Forenede Stater – Rustfrit stål (Korea), må en forretningsmæssigt forbunden importør i princippet forventes at fastsætte en pris støttet på omkostningerne samt fortjenesten. Som det fremgår af den ovenfor i præmis 157 nævnte retspraksis, kan en forretningsmæssigt forbunden importørs oplysninger om sit overskud eller underskud endvidere påvirkes af selve dennes forbindelse til en eksportør.
- 160 Dette spørgsmål er ikke desto mindre forbundet med den særlige situation for virksomheder i opstartsfasen, idet en sådan fase kan føre til en underskudsfasen. Som anført ovenfor i præmis 154, skal hensynet til en sådan situation ved de tilpasninger, der skal foretages ved beregningen af eksportpriserne, imidlertid ske i forbindelse med SAG-omkostningerne og på grundlag af beviser samt taloplysninger, der ikke foreligger i denne sag.
- 161 Sagsøgerne har således ikke godtgjort, at Kommissionen begik en åbenbar fejl ved i det foreliggende tilfælde at foretage tilpasninger for at tage hensyn til en fortjenstmargen som led i beregningen af eksportprisen.
- 162 For det tredje skal det hvad angår sagsøgernes argument om, at når Kommissionen på samme tid ville fastsætte en margen til dækningen af SAG-omkostningerne på grundlag af Jindal Saws salgsheders reelle omkostninger og fastlægge en teoretisk fortjenstmargen, skønt disse enheder havde underskud, skulle den have fastsat en margen til dækning af SAG-omkostninger på grundlag af en procentsats, der gav udtryk for forholdet mellem de reelle SAG-omkostninger og en teoretisk omsætning svarende til den reelle omsætning forhøjet med den nævnte teoretiske fortjenstmargen, blot bemærkes, at denne antagelse ligeledes udviser en forbindelse med Jindal Saws salgsheders høje SAG-omkostningsniveau som følge af den opstartsfasen, som de befandt sig i, som indebar en underskudsfasen, og med Kommissionens hensyntagen til en teoretisk fortjenstmargen. Som anført ovenfor i præmis 160, henhører dette spørgsmål følgelig under de tilpasninger, der skal foretages af SAG-omkostningerne og på grundlag af taloplysninger, der dog ikke foreligger i denne sag.
- 163 Hvad endelig angår sagsøgernes konstatering af, at selv hvis det antages, at hver af de oplysninger, som de har fremlagt for at godtgøre, at margenen til dækning af SAG-omkostninger og fortjeneste ikke var rimelig med henblik på at beregne eksportprisen, ikke i sig selv var tilstrækkelige til at godtgøre denne konstatering, udgør disse oplysninger samlet set en række indicier, som for deres del var egnede til at godtgøre det nævnte argument, skal denne konstatering forkastes. Det skal nemlig fastslås, at disse oplysninger er ugrundede, dels fordi argumenterne hvad angår margenen for dækning af SAG-omkostningerne om udelukkelse af de supplerende forarbejdningsomkostninger og om hensyntagen til, at SAG-omkostningerne var usædvanligt høje som følge af den opstartsfasen, som Jindal Saws salgsheder befandt sig i, ikke er støttet på beviser og taloplysninger, dels fordi anfægtelsen hvad angår fortjenstmargenen under alle omstændigheder er støttet på Jindal Saws salgsheders oplysninger om deres overskud eller underskud, som i medfør af retspraksis må anses for

mistænkelige. Ingen af disse oplysninger kan dermed bruges som indicium for, at de margener til dækning af SAG-ømkostninger og fortjeneste, som Kommissionen har fastsat i det foreliggende tilfælde, var urimelige.

- 164 Henset til ovenstående betragtninger skal ligeledes det første anbringendes andet leds andet klagepunkt forkastes som ugrundet, og dermed forkastes dette led og dette anbringende i det hele.

Det andet anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, og dermed af samme forordnings artikel 3, stk. 6, og artikel 9, stk. 4

- 165 Som led i det andet anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen ikke baserede konstateringen af, at der foreligger skade for EU-erhvervsgrenen, på positivt bevismateriale og en objektiv undersøgelse. De har anført, at Kommissionen med henblik på analysen af dumpingimportens indvirkning på priserne på samme vare fra denne erhvervsgren, og nærmere bestemt på fastlæggelsen af prisunderbuddet på den pågældende vare i forhold til samme vare fra EU-erhvervsgrenen, hverken sammenlignede priserne i samme handelsled eller et passende handelsled, hvilket er i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3.
- 166 Ifølge sagsøgerne anvendte Kommissionen de konklusioner, der blev draget af beregningen af prisunderbuddet på den pågældende vare, til at fastlægge EU-erhvervsgrenens tab og til at konstatere, at der var årsagsforbindelse mellem importen af denne vare og dette tab, samt til beregningen af tabsmargenen. De fejl, der blev begået ved beregningen af underbuddet, påvirker således disse øvrige forhold i den anfægtede forordning. Hvis tabsmargenen fastsættes for højt, vil det navnlig indebære, at antidumpingtolden som fastsat i forordningen overstiger den told, som ville være tilstrækkelig til at afhjælpe det tab, der er påført denne erhvervsgren, hvilket er i strid med grundforordningens artikel 9, stk. 4.
- 167 Kommissionen har, støttet af intervenienten, bestridt rigtigheden af dette anbringende. Den har gjort gældende, at sagsøgernes argumentation savner præcisering. I modsætning til, hvad sagsøgerne har anført, blev underbuddet endvidere beregnet på grundlag af en sammenligning mellem priserne i samme handelsled og i et passende led.
- 168 Kommissionen har fremhævet, at grundforordningen ikke definerer, hvordan underbuddet skal beregnes, og at retspraksis heller ikke har fastlagt en bestemt metode til beregningen heraf.
- 169 Kommissionen har endvidere anført, at de berørte parter har fremlagt alle de oplysninger, som blev anvendt til beregningen af prisunderbuddet.
- 170 Kommissionen har desuden gjort gældende, at det ikke fremgår af grundforordningen som fortolket i retspraksis, at beregningen af underbuddet skulle støttes på reelle priser for at tage hensyn til den reelle konkurrence på markedet og til kundens synspunkt.
- 171 Endelig har Kommissionen gjort gældende, at prisunderbuddet på den pågældende import under alle omstændigheder kun er et af indicierne på, at EU-erhvervsgrenen har lidt et betydeligt tab, at konstateringerne vedrørende underbuddet hvad angår en anden eksporterende indisk producent, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, ikke er anfægtet, og at analysen af årsagsforbindelsen mellem den pågældende eksport og denne erhvervsgrens tab er støttet på betragtninger vedrørende ikke alene priserne, men ligeledes mængden, som i sig selv kan være tilstrækkeligt grundlag for at konkludere, at der foreligger en årsagsforbindelse.
- 172 Med dette anbringende har sagsøgerne på præcis måde gjort gældende, at Kommissionen begik fejl som led i beregningen af prisunderbuddet, som udgjorde tilsidesættelser af grundforordningens artikel 3 og påvirkede den anfægtede forordnings gyldighed.

- 173 Det skal bemærkes, at det følger af grundforordningens artikel 3, stk. 2, at en konstatering af, at der foreligger et tab for EU-erhvervsgrenen, skal baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse af dels omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på EU-markedet, dels denne indførsels følger virkninger for den pågældende erhvervsgren.
- 174 Hvad nærmere bestemt angår dumpingimportens virkning på priserne bestemmer grundforordningens artikel 3, stk. 3, at det skal tages i betragtning, om dumpingvarerne er blevet udbudt til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af EU-erhvervsgrenen, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres.
- 175 Grundforordningen indeholder ikke en definition på begrebet prisunderbud og fastsætter ikke en metode til beregningen heraf.
- 176 Beregningen af den pågældende imports prisunderbud foretages i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, med henblik på at konstatere, om EU-erhvervsgrenen har lidt et tab som følge af denne import, og den anvendes i vid udstrækning til at vurdere dette tab og fastsætte tabsmargenen, dvs. niveauet for at afhjælpe dette tab. Den forpligtelse til at foretage en objektiv undersøgelse af dumpingimportens indvirkning, der er fastsat i denne artikel 3, stk. 2, forpligter således til, at der foretages en rimelig sammenligning af den pågældende vares pris med samme vares pris fra den nævnte erhvervsgren ved salg foretaget uden for Unionens område. For at sikre, at denne sammenligning er rimelig, skal priserne sammenlignes i samme handelsled. Hvis der foretages en sammenligning af priserne i forskellige handelsled, dvs. uden at inkludere alle omkostninger i det handelsled, der skal tages hensyn til, opstår der nemlig nødvendigvis kunstige resultater, som ikke giver mulighed for at foretage en korrekt vurdering af EU-erhvervsgrenens tab. En sådan rimelig sammenligning er en betingelse for, at beregningen af denne erhvervsgrens tab er lovlig (jf. i denne retning dom af 17.2.2011, Zhejiang Xinshiji Foods og Hubei Xinshiji Foods mod Rådet, T-122/09, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:46, præmis 79 og 85).
- 177 I medfør af 84. betragtning til den anfægtede forordning er underbudsmargenen beregnet således i det foreliggende tilfælde:
- »Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i løbet af undersøgelsesperioden på grundlag af data fremlagt af de eksporterende producenter og EU-erhvervsgrenen ved at sammenligne:
- a) de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som EU-producenterne opkrævede af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik-niveau, og
  - b) de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de samarbejdsvillige indiske producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat ud fra omkostninger, forsikring og fragt (cif-basis) med passende justeringer for omkostninger efter importen.«
- 178 Kommissionen fastslog endvidere i 93. betragtning til den anfægtede forordning, at der for den pågældende vare, som var fremstillet af Jindal Saw og blev solgt i Unionen, forelå et vejet, gennemsnitligt underbud på 30,9%, dvs., at de priser, som Jindal Saw solgte denne vare til i Unionen, var 30,9% lavere end prisen på samme vare fra EU-erhvervsgrenen.
- 179 I 84. betragtning til den anfægtede forordning ses det således, at sammenligningen af priserne blev foretaget i samme handelsled, nemlig under hensyntagen til priserne ab fabrik for EU-erhvervsgrenens salg og cif-priserne for Jindal Saws salg. Kommissionen har imidlertid efter Rettens spørgsmål som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse anført, at der ved denne sammenligning hvad angår denne erhvervsgren reelt blev taget hensyn til for det første enten priserne ab fabrik, når produktionsenhederne solgte direkte til uafhængige købere, eller til salgshedernes priser ab fabrik

og for det andet hvad angår Jindal Saw til cif-priserne svarende til eksportprisen som beregnet ved fastlæggelsen af dumpingmargenen. Som det fremgår af svaret på det første anbringende, er disse cif-priser støttet på den beregnede eksportpris under hensyn til diverse tilpasninger, der bl.a. skal frembringe den pågældende vares eksportpris inden nogen intervention fra Jindal Saws salgsenheder.

- 180 Kommissionen har i denne forbindelse gjort gældende, at EU-erhvervsgrenens salgsheders salg skulle anses for salg »svarende til ab fabrik«, hvorfor disse korrekt blev taget direkte i betragtning som salg »ab fabrik« af samme vare fra denne erhvervsgren med henblik på beregningen af underbuddet. Prissammenligningen blev således foretaget mellem priser i samme handelsled.
- 181 Dette kan ikke tiltrædes.
- 182 Selv om Kommissionen i 84. betragtning til den anfægtede forordning og i retsmødet har forklaret, at den som led i sammenligningen tog hensyn til EU-erhvervsgrenens priser »ab fabrik«, sammenlignede den i virkeligheden denne erhvervsgrens salgspriser til de første uafhængige købere med Jindal Saws cif-priser.
- 183 Eftersom Kommissionen anvendte salgspriserne til de første uafhængige købere af den samme vare fra EU-erhvervsgrenen, forpligtede kravet om at sammenligne priserne i samme handelsled den ligeledes til at sammenligne med salgspriserne til de første uafhængige købere hvad angår Jindal Saws varer.
- 184 Det skal endvidere fastslås, at det forhold, at producenten for det første ikke foretog markedsføringen direkte, men gennem salgsheder, endvidere indebærer, at der foreligger særlige omkostninger og en særlig fortjenstmargen for disse enheder, hvorfor deres priser over for uafhængige købere generelt er højere end producenternes priser i direkte salg til sådanne købere, og de kan således ikke sammenlignes med sidstnævnte priser. Det fremgår for det andet af 7. og 92. betragtning til den midlertidige forordning, at hovedparten af EU-erhvervsgrenens salg i Unionen i dette tilfælde blev foretaget af to EU-producenters salgsheder, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og som stod for ca. 96% af den samlede produktion i Unionen.
- 185 Eftersom Kommissionen med henblik på den prissammenligning, den foretog som led i beregningen af underbuddet, som anført ovenfor i præmis 180 sidestillede salgshedernes priser i forhold til uafhængige købere med producenternes priser i direkte salg til sådanne købere alene hvad angår den samme vare fra EU-erhvervsgrenen, tog den for denne vare hensyn til en forhøjet pris, som dermed var ugunstig for Jindal Saw, der foretog hovedparten af sit salg til Unionen gennem salgsheder, og hvis situation i denne henseende adskilte sig fra den anden eksporterende producent, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.
- 186 I modsætning til, hvad Kommissionen har anført, fremgår det endvidere ikke af dom af 30. november 2011, Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet og Kommissionen (T-107/08, EU:T:2011:704), at den hvad angår den pågældende vare er forpligtet til at tage hensyn til priserne ved overgangen til fri omsætning, hvilket i det foreliggende tilfælde ville svare til cif-priserne for de indiske eksporterende producenters varer.
- 187 Det fremgår nemlig af denne doms præmis 62 og 63, at Retten i denne sag fandt, at de priser, der blev anvendt til beregningen af underbuddet, skulle være priserne forhandlet med de uafhængige købere, dvs. de priser, som disse kunne tage i betragtning med henblik på beslutningen om at købe EU-erhvervsgrenens varer eller de pågældende eksporterende producenters varer, og ikke priserne i et mellemliggende led.
- 188 Det følger af ovenstående betragtninger, at eftersom Kommissionen med henblik på at fastlægge prisen på samme vare fra EU-erhvervsgrenen tog hensyn til salgspriserne fra de salgsheder, der var forretningsmæssigt forbundet med den største EU-producent, uden at den tog hensyn til Jindal Saws

salgsenheders salgspriser for at fastlægge prisen på den pågældende vare fremstillet af sidstnævnte, kan beregningen af prisunderbuddet ikke anses for at være foretaget som en prissammenligning i samme handelsled.

- 189 Som det fremgår af præmis 176 ovenfor, er en sammenligning af priserne i samme handelsled en betingelse for, at beregningen af prisunderbuddet for den pågældende vare er lovlig. Kommissionens beregning af underbuddet i den anfægtede forordning skal dermed anses for at være i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 2.
- 190 Sagsøgernes anfægtelse af beregningen af prisunderbuddet hvad angår Jindal Saws varer er dermed velbegrunderet.
- 191 Det fremgår af ovenstående betragtninger, at Kommissionens fejl i beregningen af prisunderbuddet på den pågældende vare hvad angår Jindal Saws varer førte til en hensyntagen til dette prisunderbud, hvoraf betydningen, eller eksistensen, ikke er lovligt godtgjort.
- 192 I 124. betragtning til den anfægtede forordning fremhævede Kommissionen den vægt, den tillagde eksistensen af et underbud. I 125. og 126. betragtning til denne forordning fastslog Kommissionen, at salget af den pågældende vare til priser, der var væsentligt lavere end EU-erhvervsgrenens priser, henset til et underbud på mere end 30%, dels forklarede en forøgelse af salgsmængde og markedsandel på denne vare, dels den nævnte erhvervsgrens manglende mulighed for at øge sin salgsmængde på EU-markedet til et niveau, der gav mulighed for at sikre bæredygtige fortjenstniveauer. I den nævnte 126. betragtning konstaterede Kommissionen endvidere, at importen til priser, der var væsentligt lavere end denne erhvervsgrens priser, i betydeligt omfang havde presset priserne på EU-markedet, hvilket igen forhindrede de prisstigninger, der ville være forekommet uden denne import, og den konkluderede, at der var et tidsmæssigt sammenfald mellem denne import til væsentligt lavere priser end EU-erhvervsgrenens priser og det væsentlige tab, som denne erhvervsgren havde lidt.
- 193 Det fremgår af de ovenfor i præmis 192 nævnte betragtninger til den anfægtede forordning, at underbuddet som beregnet i denne forordning danner grundlag for konklusionen om, at importen af den pågældende vare forårsagede EU-erhvervsgrenens tab. I henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 1, og artikel 3, stk. 6, er eksistensen af en årsagsforbindelse mellem dumpingimporten og EU-erhvervsgrenens tab en nødvendig betingelse for pålæggelsen af antidumpingtold.
- 194 Som sagsøgerne har gjort gældende med dette leds tredje klagepunkt, kan det endvidere ikke udelukkes, at EU-erhvervsgrenens tabsmargin ville blive fastsat til et lavere niveau end dumpingmargenen, hvis prisunderbuddet var blevet beregnet korrekt. I dette tilfælde følger det af grundforordningens artikel 9, stk. 4, at antidumpingtolden således skulle reduceres til en sats, der var tilstrækkelig til at afhjælpe det nævnte tab.
- 195 Eftersom den fejl, der er fastslået i beregningen af prisunderbuddet, kan rejse tvivl om den anfægtede forordnings lovlighed og ugyldiggøre hele Kommissionens analyse hvad angår årsagsforbindelsen (jf. i denne retning dom af 25.10.2011, Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet, T-192/08, EU:T:2011:619, præmis 119 og den deri nævnte retspraksis), skal denne forordning annulleres, for så vidt som den vedrører Jindal Saw. Det er ufornuddent at undersøge det tredje anbringende.

Sagsomkostninger

- ¹⁹⁶ Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgernes omkostninger i overensstemmelse med deres påstande herom.
- ¹⁹⁷ Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 3, kan Retten træffe afgørelse om, at andre intervenienter end de i denne artikels stk. 1 og 2 nævnte skal bære deres egne omkostninger. Under den foreliggende sags omstændigheder bør det pålægges intervenienten at bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RET TEN (Første Udvidede Afdeling):

- 1) **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien annulleres, for så vidt som den vedrører Jindal Saw Ltd.**
- 2) **Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Jindal Saw og Jindal Saw Italia SpA afholdte omkostninger.**
- 3) **Saint-Gobain Pam bærer sine egne omkostninger.**

Pelikánová

Valančius

Nihoul

Svenningsen

Öberg

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 10. april 2019.

Underskrifter

Indhold

Tvistens baggrund	2
Retsforhandlinger og parternes påstande	4
Retlige bemærkninger	5
Formaliteten vedrørende sagsøgernes bemærkninger af 18. oktober 2017	5
Om realiteten	8
Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, stk. 4 og 5, og af retten til forsvar	8
Det første anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 8 og 9, og følgelig af samme forordnings artikel 9, stk. 4	12
– Det første anbringendes første led om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 8 og 9	12
– Det første anbringendes andet led om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, og dermed af samme forordnings artikel 9, stk. 4	17
Det andet anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3, og dermed af samme forordnings artikel 3, stk. 6, og artikel 9, stk. 4	23
Sagsomkostninger	27